

Disputatio juridica inauguralis de raptu virginum

<https://hdl.handle.net/1874/342820>

9

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
RAPTU VIRGINUM.

QUAM,
FAVENTE DEO TER OPT. MAX.
Ex auctoritate Magnifici D. Rectoris,
D. JOHANNIS MUNNICKS,

Reip. Ultrajectinæ Poliatri, atque in inclytâ ejusdem Academiâ
Medicinæ, Anatomies & Botanices Professoris Ordinarii,
NEC NON

*Amplissimi Senatus Academici consensu & Alme
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS,
Summisque in UTROQUE JURE Honoribus
& Privilegiis ritè consequendis,

Eruditorum Examine subjecit.
FREDERICUS BEERNINCK, Ultraj.
Ad diem 3. Junii, horâ locoque solitis.

TRAJECTI AD RHENUM,
Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, clō. lōc. Lxxxv.

Doctissimis ac Praclarissimis VIRIS,

**D. FREDERICO
BEERNINCK,**
Mercatori diligentissi-
mo, Patri suo charissi-
mo.

**D. DAVIDI
FREDERICO FROWEIN,**
Viro gravi ac erudito,
socero suo dilectissimo.

Hanc Inauguralem Disputationem ex affectu

Offert & Dedicat

FREDERICUS BEERNINCK.

DISPUTATIO JURIDICA

INAUGURALIS
DE

RAPTU VIRGINUM.

THESIS I.

Ecundum mores materia quædam pro viribus exponenda, humeris ad gradum contententium cum incumbat, hanc de raptu virginum potissimum elegi; ast quoniam Raptus sine vi fieri haud potest, Etymologiam hujus vocis præmittendam esse arbitratus sum. Vox hæc nonnullis à $\beta\iota\alpha$ venire placet, ut β : convertatur in υ consonum, quomodo à $\beta\epsilon\lambda\omega$ est volo à $\beta\epsilon\lambda\iota\omega$ venio pluraque alia: at mihi sententia Terentiani Mauri magis arridet, qui *Cap. de syllabis* deducit hanc vocem à Græco $\iota\varsigma$, $\iota\upsilon\delta\varsigma$ converfo tenui spiritu in υ , quomodo ab

4 DISPUTATIO JURIDICA

ἔμω, vomo, ab ἔω, ἦρ, ver &c. Nempe Æoles, quos Latini sequuntur vocali præmittunt F vel B. itaque pro ἔς dicunt Fis vel Bis unde vis. ἔς proprie est fibra aut nervus, sed quia robur in nervis consistit, ideoque etiam pro vi seu robore usurpatur.

I I.

Vis vox ambigua est, interdum jus in aliquem. §. I. *Inst. de tut.*, interdum quoque atrocem illatam injuriam denotans. l. 3. ff. §. I. *quod met. caus. gest.*

I I I.

Quæ posterior significatio sequenti materiæ usui esse quia potest, generaliter definitur esse *majoris rei impetus qui repelli non potest.* l. 2. ff. *quod met. caus. gest. erit.*

I V.

Vis divina vel humana est. Divina (quæ vis major appellatur l. 25. ff. §. 6. *locati*) est quæ humano consilio neque provideri neque vitari potest, humana quæ homini ab homine infligitur.

V. Hu-

Humana duplex est justa vel injusta. Justa exempli gratia, quæ à magistratu jure honoris, quem sustinet infertur. *l. 3. §. 1. ff. quod. met. c. gest.* Injusta, quoties aliquis ab alio id quod deberi sibi putat, per judicem non reposcit.

VI.

Præmissa vocis vis necessaria explicatione, publici criminis hujus raptus enodatio ut facilitetur, sic definitur. *Abductio violenta virginis honestè viventis, explendæ libidinis vel matrimonii causa.* Quæ magis, ut placere possit verborum sensum adjungam.

VII.

Abductio fit cum virgo de loco in locum aufertur, differt à Retentione, qua ubi invenitur, ab hominum conspectu secluditur. Si quis dicat talem abductionem violentam esse plagium, *l. 1. §. 7. Cod. ad leg. fabiam*: verisimile quid videretur dicere, nisi definitionis sequentia verba (explendæ libidinis vel matrimonii causa) differentiam tollerent.

Virgo est quæ nondum virum passa est, non obstante. *l. 13. ff. de verb. sign.* Ubi virgo (habita ratione sexus) mulier appellatur, omnis enim virgo mulier, non omnis mulier virgo est, quibus honestis virginibus meretrices ac viliores opponi solent, quarum in *l. unic. Cod. de Rapt. virg.* mentio non fit. Nec illarum raptus ordinaria poena raptus, sed extraordinaria pro arbitrio judicis puniuntur. *l. 29. Cod. ad leg. Jul. de adult.* nec cum eis stuprum vel adulterium committitur. *l. 22. § 29. Cod. dict. tit.*

I X.

Quæritur an raptus sit, etiamsi virginitas non sit adempta? *aff. l. 54. Cod. de episc. & cleric.* addita ratione quod raptus sit virginis abductione, non defloratione §. 8. *inst. de pub. jud.* & in eo differt a stupro quo virginitas adimitur §. 4. *inst. d. tit.* eodemque capitis supplicio cum amissione honorum raptus plectendos esse censeo, etiamsi defloratio necdum secuta est *Princ. d. leg. Cod. de Raptu virg.* Quamvis dissentiat harprecht propter *d. l. verba maxime cum Sc.* sed sunt intelligenda, quod frequenter raptum comitatur defloratio.

X.

Ingenuæ vero raptæ tanta pars bonorum adjudicatur, quanta providentiæ judicium placuerit. Si ancillæ vel libertinæ rapinam passæ fuerint, raptores supra dicta, tantummodo capitali pœna plectendi sunt, absque deminutione substantiarum suarum. *Cod. d. lege §. 1.*

X I.

Neque raptam raptor sibi uxorem exposcere potest, quia hostili more matrimonia sibi conjungere studet §. 1. *d. tit.* Rapta vero, si raptoris matrimonium elegerit, bona ejus denegantur raptæ applicanturque parentibus, deficientibus illis, fisco. *Nov. 143.*

X I I.

Rapienti, si qui auxiliantur, una cum raptore in ipsa rapina, vel flagrante crimine comprehensi, à parentibus, consanguineis, cæterisque, quibus lex permittit, impune interfici possunt, nec tales ab homicidii crimine sunt vacui. *l. unic. princ. Cod. de Rapt. Virg.* quia aliis vim inferre tentantibus, aliis cum indignatione repugnantibus, plagæ crebræ atque ictus vehementes ingeruntur.

Duo-

XIII.

Duobusmodis cum auxiliantur, pro modo auxilii in illos pœna constituta est, vel auxiliantur in ipsa rapina, his pœna capitis cum amissione bonorum infligitur: vel extra rapinam locando scientes navim vel currum abducendi causa, & hi sola morte puniuntur. Servorum vel ancillarum opem ferentium. Pœna est viviconburium. *d. l. un.*

XIV.

Imo neque volentibus virginibus rapina permessa est, quod affirm. *l. unic. Cod. de R. Virg. versic. sive volentibus.* non obstante. *l. i. §. 5. ff. de injur. & famos. lib.* quia mulier non potest velle in præjudicium illorum subquorum custodia est, dum hoc velle mulieris non, nisi malis persuasionibus, (quod violenta coactione pejus est *l. 3. §. 5. ff. de homine libero exhibendo*) inductum est, Teste enim *Ovid. Epist. 2. heroid.*

*Fallere credentem non est operosa puellam
Gloria: simplicitas digna favore fuit.*

XV.

Porro quidam distinguere si vellent, utrum parentes rapta habeat, nec ne, Constitutio saltem allegata non videtur distinguere, dum in illa pravæ persuasiones & sollicitationes pro vi habentur, ad quas si accedat abductio

ductio è gremio consanguineorum , tutorum vel curatorum , quis vim , & quidam publicam esse negabit ? nec ulla ratio videtur cur non , in pacata civitate legibus congruum matrimonium sibi quærerent. *Anton. Mathæus de Criminibus Cap. 2. de pœna § ad leg. unic. Cod. de Raptu Virg.*

XVI.

Parentes si superstites sunt nec dolorem , nec rapinam remittere queunt , cum tamen deportatione plectuntur. *l. unic. Cod. b. t.* neque videtur hoc pugnare , cum præcepto servatoris nostri (de remittendo debito) quia lex hæcenus vetat remitti , ne per eam remissionem raptor subducatur à pœna publica , non obst: *l. 5. §. ult. ff. ad leg. Jul. de vi publica* , ubi pater injuriam sibi illatam remittit. Et postea si parentes consenserint , ut indigni , raptoris bonis privantur.

XVII.

Virgo si virum rapuerit eadem pœna capitis plectenda est , imo quoque si rapienti auxilium præbuerit. *l. unic. Cod. b. t. §. pœnas.* Dum hoc persuasionibus , (quæ pro vi habentur) fieri potest , neque virgo verecundiam excedens , tantum scelus patrando , mitius puniri debet.

Quæritur Raptor per fugam evadens, an habeatur pro confesso & convicto? negatur. *l. unic. Cod. h. t.* nisi post cognititas probationes, opponi posset, quod ipsa fuga satis probat & fugientem convincit. *l. 28. ff. §. i. de bonis libert.* Resp., si ante raptum in conatu fugit, morte non condemnatur, quia simplex ea fuga non est raptus probatio, sed si post raptum fugit, distinguendum est, vel ex solo metu, tunc de crimine adhuc convinci debet, cum se posset defendere; aut fugit cum convictus est, tunc nil nisi condemnatio restat.

COROLLARIA.

I.

Tutela est ex jure civili.

II.

Præda ab hostibus capta fit capientis.

III.

Servitutes formales jam constituta, siue rustica siue urbana sint, pignori dari non possunt.

IV.

Testamentum recte definitur in l. I. ff. qui test. fac. poss.

Sti-

V.

Stipulatio per epistolam non contrahitur.

V I.

Usufructuarius usumfructum alienare non potest.

F I N I S.

